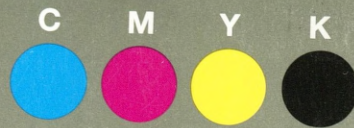
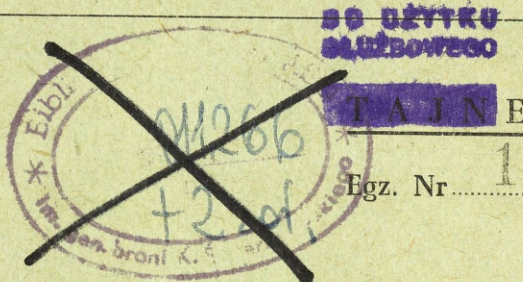

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO

Egz. Nr.....153

ZESZYT TAKTYCZNY

4

036923

REMBERTÓW

Lipiec 1965

29 str
+ 2 zat

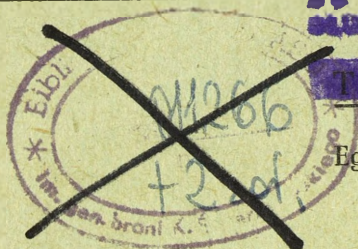
WYDZIAŁ SZKOLENIA
KABINET GŁÓWNY
IM. GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO

036923

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO

~~DO UŻYTKU
BIBLIOTECZNEGO~~

~~T A I N E~~

Egz. Nr.....153

ZESZYT TAKTYCZNY

4

036923

REMBERTÓW

Lipiec 1965

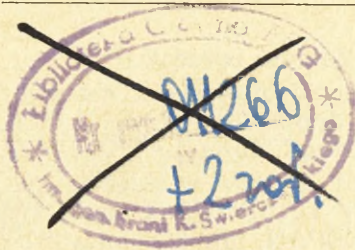
29 str
+ 2 zał

WYDZIAŁ SZKOLENIA
KADRY
IM. GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO

036923

Przekl. prof. 12.65 / Jan

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. ŚWIERCZEWSKIEGO

~~10 02-10
SZKOLENIA~~

~~T A J N E~~

Egz. Nr 153

ZESZYT TAKTYCZNY

4

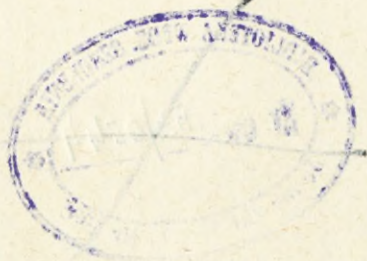
REMBERTÓW

Lipiec 1965

ARCHIWUM
SZKOLENIA
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego
036923

Material do niniejszego Zeszytu opracował:

1. Część pierwszą — zespół oficerów w składzie: ppłk dypl. Stanisław BARTUSZEK, ppłk dypl. Władysław DAWIDOWICZ, ppłk dypl. Czesław MOLL, ppłk dypl. Józef LATKOWSKI.
2. Część drugą — zespół oficerów w składzie: płk dr Edward BESSEN, ppłk dypl. Bronisław DĄBROWSKI, ppłk dypl. Jan GRZELECKI, mjr dypl. Norbert CZEPAN, mjr inż. Jerzy SZYMCZAK.

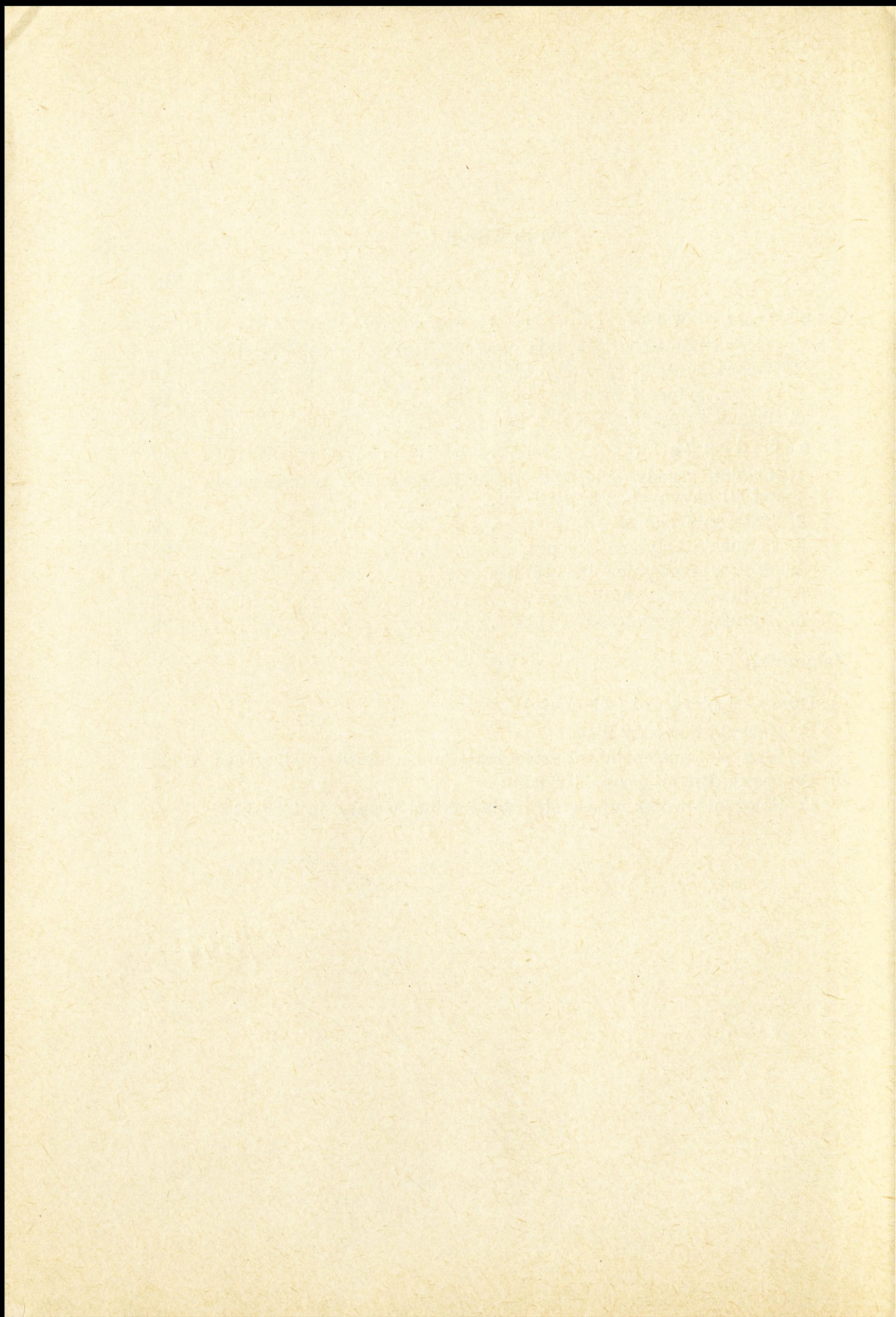

SPIS TREŚCI

	Str.
Część pierwsza	5
1. Ocena położenia i decyzja dowódcy 5 pz	5
2. Ocena sytuacji artyleryjskiej 5 pz	10
3. Ocena sytuacji inżynieryjnej 5 pz	12
4. Ocena sytuacji tylowej 5 pz	14
Część druga	17
1. Ogólne zasady działania pułku czołgów DZ w oderwaniu od sił głównych dywizji	17
2. Założenie ogólne	20
3. Sytuacja artylerii 15 pcz	23
4. Sytuacja inżynieryjna 15 pcz	24
5. Sytuacja tyłowa 15 pcz	26
6. Sytuacja techniczna 15 pcz	28

Załączniki:

- a) Do części pierwszej (schematy):
 - 1) Decyzja dowódcy 5 pz,
 - 2) Plan — koncepcja zabezpieczenia materiałowo-medycznego 5 pz.
- b) Do części drugiej (mapa 100 000):
 - 1) Położenie wojsk własnych i wiadomości o nplu na 3.00 12.5.

Część pierwsza

OCENA POŁOŻENIA I DECYZJA DOWÓDCY 5 pz

(patrz szkic decyzji — załącznik nr 1)

A. OCENA POŁOŻENIA

Nieprzyjaciel. Z dotychczasowych danych wynika, że 1 DZ (N) w godzinach rannych 10.9 pośpiesznie zorganizowała obronę siłami dwóch brygad zmechanizowanych na rubieży: NOJEWO (3088), PODRZEWIE (1894), BUK (0402).

2 BZ broniąc rejonu: przesmyki między jeziorami płn. zach. NOJEWO, PODRZEWIE, LUBOSZ (2280) utraciła częściowo przedni skraj obrony. Mimo to usiłuje powstrzymać nasze natarcie, stawiając zacięty opór w dogodnych do obrony punktach. 2 BZ posiada wszystkie siły zaangażowane w walce. Batalionem zmotoryzowanym oraz batalionem czołgów bez kompanii od 20' wykonuje kontratak na prawe skrzydło 5 pz.

1 BZ prowadzi uporczywą walkę obronną w poszczególnych punktach oporu, utrzymując rubież: POSADOWO (1482), ŚLIWNO (0892), NIEGOLEWO (0496). Posiada zaangażowane w walce dwa bataliony piechoty z czołgami oraz w odwodzie jeden batalion piechoty zmotoryzowanej z kompanią czołgów. Kolumny wychodzące z lasów zach. KUŚLIN (0488) stanowią najprawdopodobniej odwód brygady, który może być użyty do kontrataku w kierunku: zach. KUŚLIN, NIEWIERZ (1490) lub obsadzenia rubieży: TRZCIANKA (0690), (wył.) BRODY (1288). Podejście do wyżej wymienionej rubieży może nastąpić za pół godziny.

Siły nieprzyjaciela, znajdujące się w marszu w rejonie SKWIERZYNA, (2834), MIĘDZYRZECZ (1238), stanowią najprawdopodobniej odwód 1 DZ (N). Jest to brygada pancerna, która może być użyta do kontrataku w kierunku: PNIEWY (2084), ŚLIWNO lub pogłębienia obrony na rubieży: LUBOSZ, LWOWEK (1480). Podejście jej do wymienionej rubieży możliwe za dwie godziny. A jeżeli nasze lotnictwo będzie mogło opóźnić jej podejście, to czas ten może wydłużyć się do trzech godzin.

Kolumna transporterów i artylerii dochodząca czołem do m. PIOTRY (1462) może stanowić ubezpieczenie czołowe tej brygady w sile batalionu zmotoryzowanego z dywizjonem artylerii. Podejście tych sił do rejonu LWOWEK możliwe jest za godzinę.

Wnioski:

1. W pasie natarcia pułku znajduje się około półtora batalionu piechoty z czterdziestoma czołgami.

2. Po upływie 30—60' może znaleźć się jeszcze jeden — dwa bataliony piechoty zmotoryzowanej z dziesięcioma czołgami. Na ugrupowanie pułku może ponadto prowadzić ogień jeden do dwóch dywizjonów artylerii nieprzyjaciela.
3. Za dwie, a najpóźniej trzy, godziny należy się liczyć z kontratakami brygady pancerniej, bądź też przejściem jej do obrony. Jeżeli to się uda nieprzyjacielowi, może on załamać natarcie naszych wojsk.

Siły własne. 5 pz w dotychczasowych walkach poniósł straty wynoszące około 15% stanu etatowego. Straty te nie mają decydującego wpływu na wykonanie zadania przez pułk. Dotychczasowe tempo natarcia około 6 km/godz. świadczy, że pułk osiągnął znaczny sukces. W walce są zaangażowane dwa bataliony. 3/5 pz znajduje się w marszu z pełnymi zapasami. Był niedawno bombardowany przez lotnictwo nieprzyjaciela (dwa samoloty). Powstałe w wyniku tego straty nie mają większego wpływu na obniżenie możliwości bojowych batalionu.

O godzinie 9.25 10.9 natarcie 1/5 pz zostało zatrzymane przez kontratak odwodów nieprzyjaciela wykonany z kierunku: płn. PNIEWY, płd. PODRZEWIE. 2/5 pz kontynuuje natarcie z powodzeniem w nakazanym kierunku.

Z oceny nieprzyjaciela wynikało bardzo wyraźnie, że decydującym czynnikiem w obecnej sytuacji jest czas. Ma on kapitalne znaczenie dla obydwu walczących stron. W miarę upływu czasu sytuacja stawać się będzie bardziej niekorzystna dla 5 pz, (nieprzyjaciel będzie wprowadzał coraz to nowe siły). Dlatego, aby osiągnąć powodzenie w walce należy bić nieprzyjaciela natychmiast i częściami. Można to wykonać, ubezpieczając się ze skrzydeł i wprowadzając do walki świeże siły dla zapewnienia sobie znacznej przewagi nad podchodzącym do m. PIOTRY ubezpieczeniem brygady pancerniej nieprzyjaciela zanim jej siły główne opóźnione działaniem lotnictwa zdążą wejść do walki (trzeba prosić dywizję o opóźnienie podejścia brygady).

Głównymi problemami stojącymi przed pułkiem są:

- odparcie kontrataku odwodów nieprzyjaciela z kierunku: płn. PNIEWY, płd. PODRZEWIE;
- ubezpieczenie lewego skrzydła pułku z kierunku: zach. KUŚLIN, NIEWIERZ;
- rozbitcie nieprzyjaciela będącego w bezpośredniej styczności z 2/5 pz;
- rozbitcie czołowego ubezpieczenia podchodzącej brygady pancerniej nieprzyjaciela;
- niedopuszczenie do połączenia się z całością sił przeciwnika.

Odparciem kontrataku odwodów nieprzyjaciela z kierunku: płn. PNIEWY, płd. PODRZEWIE powinien zająć się 1/5 pz, ponieważ już obecnie prowadzi z nimi walkę. Jednak batalion ten posiada nieco za mało sił, aby załamać ten kontratak. Stosunek sił wynosi bowiem 1,5 : 1 w piechocie i prawie 2,5 : 1 w czołgach na korzyść nieprzyjaciela. W związku z tym należy wzmocnić ten batalion odwodem przeciwpancernym pułku, skierowując go do dyspozycji dowódcy batalionu. Wtedy przewaga nieprzy-

jaciela w czołgach zmaleje do 1,5 : 1 *). Ponieważ przy takiej przewadze nieprzyjaciela będą jeszcze trudności z załamaniem jego kontrataku należy umiejętnie wykorzystywać właściwości terenu, a jednocześnie przyspieszyć likwidację punktu oporu PODRZEWIE. Ostatecznie trzeba załamać kontratak nieprzyjaciela na rubieży: stacja kolejowa (2092), wzg. 96,5 (1890), wzg. 130,5 (1888), szosa (2086). Po załamaniu kontrataku przewidzieć 1/5 pz do drugiego rzutu pułku.

Ubezpieczenie lewego skrzydła pułku z kierunku: zach. KUSLIN, NIEWIERZ można zapewnić przez postawienie kilku odcinków pola minowego na rubieży: ptn. BRODY, NIEWIERZ oraz przygotowanie ognia artylerii na rubieży: NIEWIERZ, DUSZNIKI. Ponadto należy zwrócić się z prośbą do dowódcy dywizji o skierowanie odwodu przeciwpancernego na rubieży: wzg. 103,6 (1690), pojedyncze zabudowania (1492c).

Rozbicie nieprzyjaciela będącego w bezpośredniej styczności z 2/5 pz należy pozostawić temu batalionowi, ponieważ posiada on znaczną przewagę nad nieprzyjacielem i natarcie jego rozwija się z powodzeniem.

Do rozbicia czołowego ubezpieczenia podchodzącej brygady pancernej przeciwnika trzeba zaangażować większość sił pułku. W tym celu wydaje się konieczne jak najszybsze wprowadzenie do walki drugorzutowego batalionu z rubieży: szosa PNIEWY, LWÓWEK w kierunku: lasek pld. PNIEWY, LINIE (1876), MIŁOSTOWO (2072).

Wnioski:

1. Należy odeprzeć (z miejsca) kontratak odwodów nieprzyjaciela z kierunku: ptn. PNIEWY, pld. PODRZEWIE.
2. Zadanie ubezpieczenia lewego skrzydła pułku z kierunku: zach. KUSLIN, NIEWIERZ należy przekazać saperom i artylerii. Trzeba ponadto zwrócić się z prośbą do dywizji o skierowanie na ten kierunek odwodu przeciwpancernego.
3. Rozbiciem nieprzyjaciela będącego w bezpośredniej styczności z 2/5 pz niech zajmie się dowódca 2 batalionu we własnym zakresie.
4. Do rozbicia czołowego ubezpieczenia podchodzącej brygady pancerniej nieprzyjaciela trzeba zaangażować główne siły pułku, wspierając ich działanie ogniem dywizjonu artylerii.
5. Aby nie dopuścić do połączenia się odwodów przeciwnika z całością jego sił należy go bić częściami.

Sąsiedzi. Dotychczasowe działania sąsiadów nie mają istotnego wpływu na działanie pułku. Jednak w najbliższym czasie należy liczyć się z możliwością znacznej pomocy ze strony sąsiadów, jeśli ich działania będą rozwijać się nadal z powodzeniem. Ich szybkie działanie stworzy zagrożenie skrzydłom i tyłom kontratakujących oddziałów nieprzyjaciela. Jeżeli 4 pz uderzyłby częścią swych sił w kierunku: ZAJĄCZKOWO (2890), PNIEWY ułatwiłby znacznie wykonanie zadania 1/5 pz.

*) W kalkulacji wzięto pod uwagę u nieprzyjaciela batalion piechoty — 800 ludzi i batalion czołgów — 54 wozy bojowe. Przy czym uwzględniono 40% strat. Po stronie własnej: batalion piechoty — 450 ludzi i kompanię czołgów — 13 wozów bojowych. Uwzględniono 15% strat.

2 pz może podejść do rubieży szosa PNI EWY, LWÓWEK za półtorej godziny. W związku z tym powinniśmy również szybko przeć do przodu.

Wnioski:

1. Zdecydowane działanie sąsiednich pułków może znacznie złagodzić niebezpieczeństwo na skrzydłach naszego pułku.
2. Należy zwrócić się z prośbą do dowódcy 4 pz o uderzenie częścią sił w kierunku: ZAJĄCZKOWO, PNI EWY.
3. Należy jak najszybciej rozwijać powodzenie w głąb obrony nieprzyjaciela.

B. DECYZJA DOWÓDCY 5 pz

Zdecydowałem: wprowadzając do walki drugi rzut pułku, głównymi siłami rozbić nieprzyjaciela podchodzącego z kierunku: PIOTRY, LWÓWEK; częścią sił z miejsca odeprzeć kontratak, ubezpieczając jednocześnie swoje lewe skrzydło.

W związku z tym:

- 1/5 pz z dotychczasowymi środkami wzmocnienia załamać kontratak nieprzyjaciela ostatecznie na rubieży: stacja kolejowa (3092), wzg. 96,5, wzg. 130,5, szosa (2083). Częścią sił zlikwidować punkt oporu PODRZEWIE. Rubież odparcia kontrataku pogłębi odwód przeciwpancerny pułku. Po załamaniu kontrataku 1/5 pz być w gotowości do działania jako drugi rzut pułku w kierunku: PODRZEWIE, PNI EWY.
- OPpanc pułku rozwinąć się na rubieży: wzg. 96,5 (1890), mostek (1890), skąd zwalczać czołgi nieprzyjaciela, które przerwały się w kierunku: CHELMNO (1890), CHELMINKO (1690).
 - Szef saperów ustawić odcinki pola minowego na rubieży: płu. BROY, NIEWIERZ oraz zapewnić sprawne przesunięcie i wejście do walki 3/5 pz.
 - 2/5 pz rozwijać natarcie w nakazanym kierunku; częścią sił osłonić się z lewego skrzydła; wspierać ogniem wejście do walki 3/5 pz.
 - 3/5 pz wejść do walki z rubieży szosy PNI EWY, LWÓWEK w kierunku: lasok pld. PNI EWY, LINIE, MIŁOSTOWO; współdziałając z 2/5 pz z marszu rozbić podchodzące odwody nieprzyjaciela. Gotowość wejścia do walki — 10.30 10.9. Wejście do walki wspiera 2/2 pa (bez baterii).
 - Artyleria: obezwładnić wykryte baterie artylerii nieprzyjaciela przed frontem 1/5 pz; osłonić ogniem rubież wprowadzenia do walki 3/5 pz; przygotować ogień w celu ubezpieczenia lewego skrzydła pułku na rubieży: NIEWIERZ, DUSZNIKI; wesprzeć walkę pododdziałów.
 - Należy prosić dowódcę dywizji o skierowanie odwodu przeciwpancernego na rubież: wzg. 106,6 (1690), pojedyncze zabudowania (1492c), w celu osłony lewego skrzydła pułku z kierunku: zach.

KUSLIN, NIEWIERZ, oraz o opóźnienie podchodzących kolumn nieprzyjaciela z kierunku: MIĘDZYRZECZ, LWÓWEK. Dowódcę 4 pz należy poprosić, aby uderzył częścią sił w kierunku ZAJĄCZKOWO, PNIEWY.

— będę dowodził z SD pułku przesuwanego się na styku 3 i 2/5 pz. Na kierunek obrony 1/5 pz uda się zastępca d/s liniowych.

Uwaga: załączone rozwiązanie jest — naszym zdaniem — najbardziej optymalne w danej sytuacji, ale nie jedyne.

OCENA SYTUACJI ARTYLERYJSKIEJ 5 pz

Powzięta przez dowódcę 5 pz decyzja o wprowadzeniu do walki drugiego rzutu pułku (3/5 pz) na kierunku: TUROWO (1688), LINIE (1876), przy jednoczesnym odpieraniu kontrataku prawym skrzydłem pułku i osłonie lewego skrzydła przed zagrożeniem kolumn npla maszerujących z kierunku: WĄSOWO (0484), BRODY (1288), wymaga pełnego zaangażowania w walce posiadanych środków artyleryjskich. Należy się liczyć z koniecznością wykonania następujących zadań:

- obezwładnienia dwu baterii artylerii na kierunku działania 1/5 pz;
- zwalczania kontratakujących czołgów nieprzyjaciela, szczególnie w kierunku CHELMNO (1890), DUSZNIKI (1494);
- wsparcia ogniowego walki obronnej 1/5 pz;
- osłony ogniem rubieży wprowadzenia do walki 3/5 pz i wsparcia jego walki z podchodzącymi od zachodu siłami npla;
- wzięcia udziału w osłonie lewego skrzydła pułku w celu wzbronienia ewentualnego kontrataku npla;
- zwalczania nieprzyjaciela przed frontem 2/5 pz na kierunku: POSADOWO (1482), LWÓWEK (1480).

Do wykonania powyższych zadań można zaangażować następujące środki:

- 2/2 pa (trzy baterie 122 mm hb),
- baterię 122 m hb 5 pz,
- 1/2 pa (w granicach 0,2 jo),
- OPpanc 5 pz,
- 2 dppanc (po uzyskaniu zgody dowódcy 2 DZ).

Wnioski:

1. Obezwładnienie baterii na kierunku 1/5 pz powierzyć 1/2 pa, ponieważ należy to do jego zasadniczych zadań. W celu osłony lewego skrzydła pułku zaplanować odcinki ognia na rubieży: DUSZNIKI (1494), NIEWIERZ (1490), przeznaczając na ten ogień 0,2 jo.
2. W celu wzmocnienia obrony 1/5 pz i zwalczania kontratakujących czołgów npla skierować OPpanc pułku na rubież: mostek (1890c), wzg. 96,5 (1890), podporządkowując go dcy 1/5 pz.
3. Mając na uwadze istniejące współdziałanie dcy 1/5 pz z dcą 1 baterii 2/2 pa, należy pozostawić 1 baterię do dyspozycji dcy 1/5 pz do czasu odparcia kontrataku.
4. Ponieważ rozbieżność podchodzących od zachodu kolumn nieprzyjaciela jest ważnym i trudnym zadaniem dla 5 pz, należy zaangażować

do tego przedsięwzięcia jak największą ilość środków. W tym celu należy dcy 2/2 pa nakazać jak najszybsze przesunięcie 2 i 3 baterii 2/2 pa w rejon nowych SO, zorganizowanie systemu ognia w celu zabezpieczenia wprowadzenia do walki 3/5 pz i wsparcia jego dalszych działań.

5. Zadanie zwalczania npla przed frontem 2/5 pz powierzyć przydzielonej do 2/5 pz baterii 122 mm hb 5 pz.

OCENA SYTUACJI INŻYNIERYJNEJ 5 pz

Nieprzyjaciel organizuje doraźną obronę w oparciu o większe miejscowości, dążąc do zahamowania natarcia naszych wojsk. Pragnie zyskać na czasie i podciągnąć świeże siły. W związku z tym szeroko stosuje system zapór i niszczeń (szczególnie na drogach), a także umiejętnie wykorzystuje warunki terenowe. Stosowane przez nieprzyjaciela miny przeciwpancerne DM-11 o kadłubach z tworzyw sztucznych utrudniają szybkie rozpoznanie zapór.

Przeciwnik swoimi aktywnymi działaniami stwarza poważne zagrożenie na obu skrzydłach pułku. Czołgi nieprzyjaciela, którym udało się przedrzeć na prawym skrzydle, mogą opóźnić wprowadzenie do walki drugiego rzutu (3/5 pz). Na lewym skrzydle pułku, jeśli nie powstrzyma się kolumn nieprzyjaciela podchodzących z kierunku zach. KUŚLIN, to za około 45' wyjdą one na nieosłonięte skrzydło pułku, grożąc zahamowaniem natarcia.

Wnioski:

1. Nieprzyjaciel, dążąc do zahamowania natarcia w celu zyskania na czasie, będzie stosował, prawdopodobnie w większym niż dotychczas zakresie, zapory minowe i niszczenia.
2. W toku działań szczególną uwagę należy zwrócić na rozpoznanie zapór ustawionych z min o kadłubie z tworzyw sztucznych.
3. Należy liczyć się z koniecznością wykonywania dużej ilości prac drogowych.

W tej sytuacji do najważniejszych zadań inżynierskiego zabezpieczenia można zaliczyć:

- zabezpieczenie wprowadzenia do walki drugiego rzutu;
- pokonywanie zapór inżynierskich npla;
- prace drogowo-mostowe;
- odparcie kontrataku npla i zabezpieczenie skrzydeł pułku.

Siły własne. Drugi rzut pułku zgodnie z decyzją dowódcy zostanie wprowadzony z planowanej rubieży. Drogi dla drugiego rzutu (do rubieży wprowadzenia i dalej w toku natarcia) będzie utrzymywał OZR nr 2. Do rozpoznania rubieży będą zaangażowane IPR nr 1 i 2, a po podejściu 3/5 pz — także siły OZR nr 2.

Dla szybkiego wykonania przejść w zaporach inżynierskich npla należy przeznaczyć po dwie grupy torujące z każdej kompanii pierwszorzurowej. Przejścia w zaporach wykonywać za pomocą posiadanych w batalionach ładunków wydłużonych.

2/5 pz, który w tej chwili wykonuje przejścia w zaporach minowych (przed frontem 5 kompanii), nie posiada dostatecznej ilości ładunków dla zabezpieczenia dalszej walki. W batalionie tym należy uzupełnić ilość ładunków UZ-2.

Na kierunku CHELMNO, CHELMINKO, gdzie wdarły się czołgi npla, nie można użyć odwodu inżynierskiego wspólnie z OPpanc, ponieważ OInż nie zdąży zaminować rubieży przed przybyciem tam przeciwnika. W związku z tym OInż można wykorzystać na lewym skrzydle dla powstrzymania npla na rubieży: rz. MOGILNICA (500 m płd. wzg. 97,9), NIEWIERZ, rozwidlenie dróg płn. skraj BRODY w celu zyskania na czasie i stworzenia dogodnych warunków dla podejścia i rozwinięcia OPpanc dywizji.

Na wymienionej rubieży należy ustawić miny grupami, prowizorycznie je maskując. Trzeba przy tym uwzględnić istniejący system pól minowych nieprzyjaciela w rej. NIEWIERZ. Następnie należy przygotować do zniszczenia odcinki dróg w rejonie BRODY. OInż może natychmiast rozpocząć wymienione prace. Posiada więc na to około 45 minut.

Wnioski ogólne:

1. Nieprzyjaciel ze względu na czas, jakim dysponuje, nie posiada możliwości rozbudowy silnej obrony pod względem inżynierskim.
2. Sytuacja wskazuje, że OInż nie może być wykorzystany na prawym skrzydle pułku. Można go natomiast wykorzystać do wykonywania prac minerskich na lewym skrzydle na rubieży: BRODY, NIEWIERZ, rz. MOGILNICA (na płd. NIEWIERZ).
3. Rozpoznanie rubieży wprowadzenia do walki przeprowadzą IPR nr 1 i 2 oraz OZR nr 2.
4. OZR nr 2 zabezpieczy drogę na kierunku działania 3/5 pz a OZR nr 1 — drogę na kierunku 2/5 pz. Skład i wyposażenie obu oddziałów zabezpieczenia ruchu pułku pozwalają na utrzymanie w należytym stanie niezbędnej ilości dróg dla potrzeb pułku.
5. Grupa zaopatrywania w sprzęt inżynierski powinna pobrać z OInż 200 szt. ładunków UZ-2 i przekazać je dowódcy 2/5 pz.

OCENA SYTUACJI TYŁOWEJ 5 pz

A. WPŁYW DZIAŁAŃ PRZECIWNIKA NA PRACĘ TYŁÓW

Z dotychczasowych działań npla można wnioskować, że na kierunku: PNIĘWY, ŚLIWNO jego aktywność wzrasta, natomiast na kierunku działań 2/5 pz uporczywą obroną usiłuje utrzymać zajmowaną rubież do czasu podejścia nowych sił. Siły te npl może wykorzystać do spotęgowania kontrataku swoich odwodów na kierunku: PNIĘWY, ŚLIWNO lub pogłębienia obrony na rubieży: LUBOSZ, LWÓWEK. Podchodzące kolumny npla mogą połączyć się z walczącymi jego pododdziałami za niepełną godzinę, chyba, że lotnictwo opóźni ich podejście. Dalszych sił npla, jeśli nie będą opóźniane przez lotnictwo npla, można spodziewać się za dwie godziny.

Przeciwdziałanie npla na kierunku: KUŚLIN (0488), PODRZEWIE (1894) stanowi poważne zagrożenie dla tyłów pułku. Jeśli nie zostaną powstrzymane kolumny npla podchodzące z kierunku zach. KUŚLIN, nastąpi przerwa w dowozie zaopatrzenia do 2/5 pz.

Wnioski:

Do czasu podejścia sił npla z kierunku: KUŚLIN, PODRZEWIE trzeba uzupełnić zapasy środków materiałowych w 1 i 2/5 pz oraz pozostałych pododdziałach pułku. Do tego czasu trzeba również wyewakuować rannych i chorych. Szczególną uwagę trzeba zwrócić na kierunek działań 2/5 pz.

W miarę zbliżania się do pola walki podchodzących odwodów npla oraz aktywizacji kontratakujących jego pododdziałów trzeba się liczyć z aktywnym oddziaływaniem lotnictwa npla na nasze wojska, drogi i tyły. Spowoduje to na pewno wzrost liczby strat sanitarnych oraz strat w sprzęcie i środkach materiałowych.

B. WPŁYW STANU ZABEZPIECZENIA MATERIAŁOWEGO NA DZIAŁANIA WOJSK WŁASNYCH

Położenie pododdziałów pułku na 9.45 10.9 oraz warunki terenowe wskazują na to, że bataliony działają na oddzielnych kierunkach.

1/5 pz prowadzi działania całością sił. Aby sprostać zadaniom zabezpieczenia materiałowo-medycznego rozwinął swoje urządzenia tyłowe. Tyły batalionu przekazały posiadane zapasy kompaniom. Na podstawie dotychczasowego zużycia środków materiałowych oraz natężenia walki w rejonie PNIĘWY należy sądzić, że posiadane zapasy w batalionie

(z wyjątkiem mps) wystarczą wojskom na 2—3 godziny działań. Paliw płynnych zaś wystarczy do godzin wieczornych 10.9.

Transport pułkowy z amunicją strzelecką i artyleryjską (po 0,2 jo) wyruszył z PPG o godz. 9.10 10.9, wobec czego do tyłów batalionu przybędzie przypuszczalnie około godziny 10.00.

Batalion posiada 28 rannych, których część (średnio i lekko rannych) trzeba zabrać transportem powracającym z dowozu amunicji, po resztę zaś należy wysłać transport sanitarny z PPM.

2/5 pz jest zaangażowany w walce całością swoich sił. Jego tyły są w marszu i posiadają w swoim transporcie część zapasów środków materiałowych. W związku z zagrożeniem lewego skrzydła pułku trzeba polecić szefowi sztabu 2 batalionu, aby niezwłocznie przekazał poszczególnym kompaniom zapasy z tyłów batalionu i przygotował transport na 10.40 10.9 do przyjęcia amunicji. W drodze powrotnej trzeba zabrać rannych z batalionu. Stan mps w batalionie pozwala prowadzić walkę do godzin wieczornych.

3/5 pz w czasie marszu był bombardowany przez lotnictwo npla. W wyniku ataku lotnictwa są pewne straty w ludziach, sprzęcie i środkach materiałowych. Wydaje się, że straty te nie powinny jednak wpłynąć na gotowość bojową batalionu. Z uwagi na położenie PPM w stosunku do 3/5 pz — zabezpieczenie medyczne strat ludzkich w batalionie nie stanowi żadnego problemu. Stan zabezpieczenia materiałowego batalionu wynosi prawie 100% zapasów ruchomych (z wyjątkiem mps). Zapasy paliw w batalionie są wystarczające i nie wymagają w tej chwili uzupełnienia.

Pozostałe pododdziały (artyleria, batalion czołgów i inne) wymagają uzupełnienia tylko w amunicję, której dowóz z posiadanych zapasów pułkowych można rozpocząć po godzinie 10.00 10.9. Stan zapasów mps w tych pododdziałach, nie wymaga uzupełnienia. Ze wszystkich pododdziałów trzeba ewakuować rannych i chorych do PPM.

Tyły pułkowe. PPG po przekazaniu amunicji do pododdziałów będzie w stanie przyjąć zaopatrzenie z dywizji około godziny 12.30 10.9. W związku z tym trzeba przedstawić niezwłocznie kwatermistrzowi 2 DZ zapotrzebowanie na amunicję oraz wskazać rejon jej dowozu stosownie do działań bojowych pułku.

PPM pułku posiada 48 rannych. Po wyewakuowaniu rannych i chorych z pododdziałów stan ich w pułkowym urządzeniu medycznym wzrośnie do około 100 ludzi. Bez względu na charakter dalszych działań bojowych pułku trzeba prosić szefa służby medycznej dywizji o wyewakuowanie rannych z PPM do godz. 12.00. W przypadku większego powodzenia natarcia pułku trzeba przygotować rannych w PPM do dalszej ewakuacji i pozostawić ich pod opieką sanitariusza w dotychczasowym rejonie, zaś PPM zwinąć i przesuwać za walczącymi pododdziałami — jak plan — koncepcja zabezpieczenia materiałowo-medycznego 5 pz (schemat — załącznik nr 2).

Stan sanitarno-epidemiologiczny rejonu działań pułku. Nieprzyjaciel skaził część źródeł wody, a ponadto w rejonie działań pułku wśród ludności cywilnej zanotowano wypadki zachorowań na czerwonkę i tyfus

plamisty. Należy zatem zamknąć ruch dla wojsk na drogach prowadzących przez m. TARNOWO PODGÓRNE i DUSZNIKI oraz zabronić wojskom korzystania z nierozpoznanych źródeł wody.

Zabezpieczenie pułku w wodę. Do pełnych zapasów w pułku brakuje 15 m³ wody, których uzupełnienie może nastąpić po rozpoznaniu źródeł wody (przez patrol dywizyjny). Należy porozumieć się z kwatermistrzostwem 2 DZ i prosić o plan zabezpieczenia pułku w wodę w dniu 10.9.

C. WNIOSKI Z OCENY SYTUACJI BOJOWEJ I TYŁOWEJ
(zasadnicze problemy dla tyłów)

1. Uzupełnić zapasy ruchome amunicji w pododdziałach i przygotować transport pułkowy do przyjęcia środków materiałowych z dywizji do godziny 12.29 10.9.
2. Zapotrzebować w dywizji następującą ilość amunicji dla pułku:

— amunicji strzeleckiej	— 0,1 jo (2,6 tony),
— amunicji art. i moźdz.	— 0,1 jo (3,4 tony),
— amunicji plot	— 0,5 jo (1,1 tony),
— amunicji czołgowej	— 0,5 jo (23,0 tony),
— PPK	— 1,0 jo (1,6 tony).

Razem: (31,7 tony).

Rejon dowozu amunicji — jak plan — koncepcja zabezpieczenia materiałowego (schemat — załącznik nr 2).

3. Ponowne uzupełnienie zapasów ruchomych w pododdziałach pułku zorganizować przed wykonaniem zadania przez bataliony pierwszego rzutu.
4. Wyewakuować rannych z pododdziałów pułku transportem pułkowym (z wyjątkiem 3/5 pz). 3/5 pz pozostawi swoich rannych w PPM. Należy poprosić szefa służby medycznej, aby zabrał wszystkich rannych z PPM do godz. 12.00 10.9.
5. Ze względu na ogniska chorób zakaźnych w m. TARNOWO PODGÓRNE i DUSZNIKI zamknąć ruch dla wojsk na drogach prowadzących przez te miejscowości. Nadal prowadzić rozpoznanie sanitarno-epidemiczne rejonu działań pułku.
6. Zapas wody w pułku uzupełnić po otrzymaniu planu zabezpieczenia w wodę z kwatermistrzostwa 2 DZ.
7. Tyły pułkowe przesuwac za walczącymi pododdziałami — jak plan — koncepcja zabezpieczenia materiałowo-medycznego pułku (schemat — załącznik nr 2). Rozpoznanie i utrzymanie drogi uzgodnić z szefem saperów pułku.

Część druga

**OGOLNE ZASADY DZIAŁANIA PUŁKU CZOŁGÓW DZ
W ODERWANIU OD SIŁ GŁÓWNYCH DYWIZJI**

Pułk czołgów dywizji zmechanizowanej posiada dużą siłę uderzeniową i największe ze wszystkich oddziałów dywizji możliwości manewrowe. Jego działanie charakteryzują zwykle większe niż pozostałych oddziałów dywizji tempo natarcia i zdolność do szybkiego przenikania w głąb ugrupowania nieprzyjaciela.

Możliwość uzyskania przez pułk czołgów dywizji zmechanizowanej większego tempa natarcia od pozostałych oddziałów dywizji doprowadza często do sytuacji, w której oddziaływanie środków ogniowych dywizji i sąsiadów na korzyść pułku jest niemożliwe. Wówczas przez pewien okres czasu, najczęściej do chwili podejścia sił głównych dywizji, pułk czołgów działa zupełnie samodzielnie. Działanie pułku w tego rodzaju sytuacji nazywamy działaniem w oderwaniu od sił głównych dywizji.

Na współczesnym polu walki działanie pułku czołgów w oderwaniu od sił głównych dywizji nie będzie zjawiskiem wyjątkowym. Będzie ono wynikać z charakteru działań prowadzonych przez dywizję oraz zadania wykonywanego przez pułk. Niemniej istnieje cały szereg właściwości, które niezależnie od treści zadania wykonywanego przez pułk będą wywierały wpływ na charakter jego działania. Na pierwsze miejsce wysuwa się konieczność stosowania przez pułk czołgów, działający w oderwaniu od sił głównych dywizji (bez względu na charakter wykonywanego zadania), odmiennego, specyficznego ugrupowania. Przypomina ono jeża, który na zewnątrz, na wszystkie strony wystawia igły, chowając do środka „wrażliwe części swego korpusu“. Oczywiście „igłami“ tymi są pododdziały czołgów, a „wrażliwymi częściami“ — pododdziały specjalne i tyłowe, które w zasadzie są niezdolne do samodzielnej walki.

Konieczność stosowania takiego ugrupowania wynika z realnej groźby uderzenia mniejszych lub większych grup nieprzyjaciela zarówno na skrzydła, jak i tyły pułku. Samo rozmieszczenie pododdziałów specjalnych i tyłowych wewnątrz ugrupowania bojowego pułku najczęściej nie rozwiązuje jeszcze sprawy ich bezpieczeństwa. Z konieczności „igły“ na skrzydłach i tyłach pułku będą rzadkie, a płynność sytuacji może spowodować, że pododdziały specjalne i tyłowe niejednokrotnie nawiążą bezpośrednie kontakty z nieprzyjacielem. Kontakty te mogą się okazać brzemienne w skutki dla całego pułku. Dlatego też — oprócz ugrupowania w formie „jeża“ — z reguły zaleca się „przywiązywanie“ pododdziałów specjalnych i tyłowych do pododdziałów czołgów.

Potrzeba „przywiązywania“ pododdziałów specjalnych i tyłowych do pododdziałów czołgów wynika z konieczności maksymalnego wykorzysta-

17

nia środków bojowych. Najprościej byłoby wydzielić do osłony pododdziałów specjalnych i tyłowych część pododdziałów bojowych. Takie rozwiązanie jest niemożliwe do przyjęcia, ponieważ spowodowałoby ono zmniejszenie środków bojowych niezbędnych do walki. Trzeba byłoby zrezygnować z użycia w walce co najmniej z jednej kompanii czołgów. Natomiast „przywiązanie“ pododdziału specjalnego lub tyłowego do kompanii czołgów nakłada na dowódcę kompanii tylko obowiązek udzielenia pomocy przydzielonemu pododdziałowi w razie jego zagrożenia; poza tym obowiązkiem kompania wykonuje wszystkie postawione jej zadania bojowe.

Ażeby uniknąć kolizji zadania bojowego z osłoną pododdziału specjalnego, należy wykorzystywać do „przywiązania“ przede wszystkim kompanie odwodowe, nie związane walką. Pododdziały specjalne będą mogły przesuwać się wówczas (przemieszczać się) bezpośrednio za lub przed ugrupowaniem kompanii czołgów, do której zostały „przywiązane“. Zasada działania w pobliżu kompanii czołgów obowiązuje zresztą wszystkie pododdziały specjalne, nawet te, które są mniej wrażliwe na bezpośrednie oddziaływanie nieprzyjaciela, jak na przykład pododdziały artylerii.

Drugą podstawową cechą w działaniach pułku czołgów w oderwaniu od sił głównych dywizji jest niemal całkowita samodzielność dowódcy pułku. Wprawdzie pułk czołgów działający w tych warunkach otrzymuje konkretne zadanie, tak jak i inne pułki, i zadanie to jest podstawą jego działania. Jednakże w trakcie realizacji otrzymanego zadania lub po jego wykonaniu może się wytworzyć sytuacja zupełnie odmienna od przewidywanej. Brak natomiast łączności z dywizją może spowodować, że istotą jego decyzji będzie znalezienie odpowiedzi na pytanie: jak dalej działać?

Problem sprowadza się więc do powzięcia **samodzielnie** decyzji, która może przesądzić o powodzeniu lub niepowodzeniu działań całej dywizji, a nawet większego zgrupowania wojsk działających na tym kierunku. Problem ten staje się tym trudniejszy, że decyzję taką dowódca pułku będzie musiał podejmować w bardzo krótkim czasie i najczęściej w bardzo niejasnej sytuacji.

Jak ogromne znaczenie mają decyzje podejmowane przez dowódców oddziałów działających w oderwaniu od sił głównych wskazują przykłady historyczne. Znane są przykłady, gdy śmiałe i zdecydowane działania pułku w dużym stopniu wpłynęły na powodzenie całej operacji, przynosząc zasłużoną sławę jego dowódcy. Znane są jednak również przykłady, gdy śmiałe lecz nierozważne działania pułku nie mogły być wykorzystane przez siły główne i pułk pozbawiony amunicji i materiałów pędnych w opanowanym obiekcie znalazł się w niezwykle trudnym położeniu. Dlatego też decyzja dowódcy pułku działającego w oderwaniu od sił głównych musi uwzględniać nie tylko możliwości własne i konkretną sytuację, lecz także możliwości przełożonego.

Mówiąc o samodzielności działania pułku, pozostającego w oderwaniu od sił głównych dywizji, trzeba się zastrzec, że nie można tej samodzielności rozumieć jako absolutnej dowolności działania, powodowanej wyłącznie subiektywizmem dowódcy pułku. Takie pojmowanie tej sprawy

18

byłoby sprzeczne z ogólną ideą prowadzenia współczesnych działań zaczepnych.

Zrozumiałe jest, że dowódca pułku będzie w tych warunkach zdany na własne siły i własną koncepcję działania. Jednakże koncepcja ta powinna wynikać ze znajomości aktualnych zasad doktrynalnych i ogólnej intencji walki przełożonego. Tak rozumiana samodzielność działania na pewno nie będzie kolidować z ogólnym zadaniem dywizji, lecz przeciwnie — będzie stwarzać korzystne warunki do bardziej pomyślnego jego wykonania.

ZAŁOŻENIE OGÓLNE

Mapy 1 : 100 000 N-34-62, 63, 64, 65, N-34-74, 75, 76, 77

(Załącznik nr 1)

I.

1. 1 DZ „Brazowych“ po niekorzystnych walkach na rubieży jezior MAMRY, SNIARDWY od 9.5 prowadzi uporczywe walki obronne w celu zatrzymania natarcia „wschodnich“ na kierunku GIŻYCKO (9050), DOBRE MIASTO (8460), STARGARD GDAŃSKI (8438). W dotychczasowych walkach oddziały 1 DZ poniosły duże straty.
2. 15 DZ od 10.5 prowadzi walkę mającą na celu rozbitcie sił 1 DZ „brazowych“ i rozwinięcie natarcia w ogólnym kierunku DOBRE MIASTO (8460), STARGARD GDAŃSKI (8438).

II.

1. 15 pcz w godzinach popołudniowych 11.5 wszedł do walki na kierunku MILAKOWO (8638), MIKOŁAJKI POMORSKIE (7078) z zadaniem rozbitcia podchodzących pododdziałów 10 bcz i 3 bcz nieprzyjaciela, sforsowania kanału ELBLĄSKIEGO i openowania rejonu PGR DYMNIK (8400), MYSLICE (7600), PGR GOŁUTOWO (8004), skąd ma zabezpieczyć wprowadzenie do walki kolejnego pułku dywizji. Kierunek dalszego natarcia pułku: PORZECZE (7898), DZIERZGOŃ (7890), GNIEW (7056).
2. 15 pcz, wykonując otrzymane zadanie, w nocy z 11 na 12.5 sforsował kanał ELBLĄSKI, a następnie ścigał rozbite pododdziały 3 bcz i 10 bcz nieprzyjaciela. Położenie pododdziałów 15 pcz na godz. 3.00 12.5 — patrz mapa — zał. nr 1.
Od godziny 22.00 11.5 dowódca 15 pcz nie posiada łączności ze sztabem 15 DZ i pozostałymi oddziałami dywizji.
Z informacji uzyskanych z rozpoznania około godziny 21.00 11.5 dowódcy 15 pcz wiadomo:
 - 10 pz, który miał wejść do walki z chwilą sforsowania przez 15 pcz kanału ELBLĄSKIEGO, jest nadal związany walką z nieprzyjacielem w rejonie lasów na płn.-wsch. DOBRE MIASTO;
 - 11 pz prowadzi walkę z kontratakującymi odwodami nieprzyjaciela w rejonie południowy wschód PASIĘK;
 - 12 pz prowadzi uporczywą walkę z okrążonym nieprzyjacielem w rejonie na wschód od jez. NARIE (7636) oraz w rejonie MORĄG i wzdłuż szosy prowadzącej do MAŁDYTY (7616);
 - 15 pcz otrzyma zadanie na dzień 12.5 od zastępcy dowódcy 15 DZ, który znajduje się w drodze do sztabu 15 pcz.

III.

1. 5 kcz zgodnie z otrzymanym zadaniem wyminęła drobne grupy nieprzyjaciela i nie napotykając oporu podeszła do promu w rejonie GNIEW (6856). Dowódca 5 kcz stwierdził przydatność promu do przeprawy czołgów. Dotychczasowe straty w 5 kcz wynoszą 3 czołgi.
2. 1 kcz zatrzymana została na podejściach do miejscowości SZTUM (7870). Dowódca 1 kcz zamierza obejść SZTUM od południa, a następnie kontynuować pościg za rozbitymi pododdziałami nieprzyjaciela wzdłuż szosy: SZTUM, BIAŁA GÓRA (7860). Dotychczasowe straty w 1 kcz wynoszą 5 czołgów.
3. 2 kcz atakuje nieprzyjaciela broniącego PGR MICHOROWO (7272) i MIROWICE (7074). Atak nie ma powodzenia. Dotychczasowe straty w 2 kcz wynoszą 4 czołgi.
4. 3 kcz atakuje nieprzyjaciela broniącego miejscowości MIKOŁAJKI POMORSKIE (7078). Lewe skrzydło kompanii ostrzelane zostało silnym ogniem z rejonu wzg. 99,9 (7280). Dotychczasowe straty w 3 kcz wynoszą 5 czołgów.
5. 4 kcz zgodnie z otrzymanym zadaniem rozwinęła się do ataku wzdłuż szosy MIKOŁAJKI POMORSKIE (7078), PIERZCHOWICE (6872). Dotychczasowe straty w 4 kcz wynoszą 2 czołgi.
6. SPR — 15 pcz nr 1 i 2 stwierdziły na podejściach do MALBORKA zniszczony mosty, zaminowane drogi oraz niewielkie pododdziały nieprzyjaciela, w skład których — jak ustalono na podstawie zeznań jeńców — wchodzi żołnierze z pododdziałów rozpoznawczych, tyłowych, żandarmerii i saperów 1 DZ „brązowych“.
7. Z nasłuchu lotniczego z godz. 3.00 12.5 dowódca 15 pcz dowiedział się o podchodzeniu dwóch kolumn wojsk nieprzyjaciela z kierunku południowo-zachodniego. Położenie kolumn — patrz mapa — zał. nr 1.
8. Wiadomości dodatkowe:
 - w dotychczasowych walkach nieprzyjaciel nie stosował broni masowego rażenia;
 - nawiązanie łączności ze sztabem 15 DZ jest utrudnione z powodu uszkodzenia posiadanej przez 15 pcz radiostacji R-118;
 - o godz. 1.00 12.5 dowódca 15 pcz wysłał oficera sztabu dla nawiązania łączności ze sztabem dywizji, jednak do tego czasu nie ma od niego wiadomości.

IV.

Praca do wykonania:

W roli dowódcy 15 pcz ocenić położenie i powziąć decyzję. Szczególną uwagę zwrócić na miejsce i rolę 15 pcz w zadaniu 15 DZ; wynikające z tego wnioski porównać z możliwościami 15 pcz.

Załączniki:

Nr 1 — mapa położenia wojsk własnych i wiadomości o nieprzyjacielu na godz. 3.00 12.5.

DANE DOTYCZĄCE ORGANIZACJI JEDNOSTEK „WSCHODNICH“

Wyszczególnienie	Ludzi	Czołgów T54-A	Transporterów opancerzonych	Samochodów różnych typów	Uwagi:
pcz DZ	775	84	19	111	
kcz pcz	69	16	—	1	w pułku znajduje się 5 kompanii, każda w składzie: plut. czołgów średnich, plut. czołgów pływających (PT-76), plut. transp. opancerzonych
k rozp pcz	89	7 (w tym 3 PT-76)	10	2	

Uwaga: Organizacja pododdziałów specjalnych podana jest w założeniach rodzajów wojsk i służb.

WYCIĄG Z ARKUSZA IDENTYFIKACJI JEDNOSTEK NIEPRZYJACIELA

Związek taktyczny	Bataliony piech. zmot.	Bataliony czołgów	Dywizjony artylerii	Pododdziały specjalne	Uwagi:
1 DZ (brygady „A“, „B“ „C“)	1,2,3,4,5,6, 7 bpz	8,9,10 bcz	1 dyon „HJ“ 1 dyon mie- szany 101,102,103 dyon 105 mm hb	1 brozp. 1 bat. rozp. lotn. 1 błącz. 1 bat. inż. sap. ? pododdz. tyłowe	
Odwód 1 KA	21 bpz	22 bcz	—	—	Działający na kierunku 1 DZ

SYTUACJA ARTYLERII 15 pcz

I.

15 pcz, wykonując otrzymane zadanie, w nocy z 11 na 12.5 sforsował kanał ELBLĄSKI, a następnie ścigał rozbite pododdziały 3 bpz oraz 10 bcz wchodzące w skład brygady „A” „brązowych”. Działanie bojowe 15 pcz wspiera 1/15 pa.

II.

O godz. 3.00 12.5 dowódcy 1/15 pa wiadomo:

- od godz. 22.00 11.5 1/15 pa nie posiada łączności ze sztabem artylerii 15 DZ;
- 1/15 pa znajduje się w marszu, czołem na wysokości 1 km wsch. STR. TARG. Szczegółowe położenie 1/15 pa oraz wiadomości o artylerii nieprzyjaciela — patrz mapa — zał. nr 1;
- stacja radiolokacyjna SNAR-2 została uszkodzona i przesuwa się w tyłach dywizjonu;
- w tyłach dywizjonu zostały uszkodzone dwa samochody z amunicją. Uszkodzone samochody zostały przyholowane do miejscowości ANKAMATY (7886).

III.

Stan pododdziałów i amunicji w 1/15 pa:

- 1 bateria — cztery haubice i 0,18 jo;
- 2 bateria — cztery haubice i 0,28 jo;
- 3 bateria — pięć haubic i 0,30 jo;
- w tyłach dywizjonu pozostało 0,15 jo.

IV.

Praca do wykonania:

W roli dowódcy 1/15 pa ocenić położenie i przygotować propozycje użycia 1/15 pa w celu wsparcia działań 15 pcz posiadanyim sprzętem i amunicją w położeniu na 3.00 12.5.

SYTUACJA INŻYNIERYJNA 15 pcz

I.

Położenie pododdziałów inżynierskich 15 pcz i nieprzyjaciela na 3.00 12.5 — patrz założenie ogólne.

II.

15 pcz w godzinach popołudniowych 11.5 został wprowadzony do walki na kierunku MIŁAKOWO (8638), MIKOŁAJKI POMORSKIE (7078) z zadaniem rozbicia pododdziałów nieprzyjaciela, sforsowania Kanału ELBLĄSKIEGO i opanowania rejonu: PGR DYMNIK (8400), MYŚLICE (7600), PGR GOŁUTOWO (8004).

Podział sił i środków inżynierskich 15 pcz oraz środków wzmocnienia (2 k 15 bsap) jest następujący:

a) podział sił:

- 1 kcz — 1 dr 1 pl 2 k 15 bsap;
- 2 kcz — 2 dr 1 pl 2 k 15 bsap;
- 3 kcz — 1 pl 2 k 15 bsap (bez 1, 2 dr);
- 4 kcz — 1 dr 2 pl 2 k 15 bsap;
- 5 kcz — 2 dr 2 pl 2 k 15 bsap;
- IPR-1, IPR-2 — 2 pl 2 k 15 bsap (bez 1, 2 dr);
- OInż — 1 pl 15 pcz;
- OZR — 3 pl 2 k 15 bsap.

Drużyny saperów przydzielone do kompanii czołgów działają jako grupy towarzyszenia czołgom.

b) podział środków inżynierskich:

Elementy ugrupowania bojowego	M i n y			MW	Ładunki UZ-2 (szt.)	Elementy mostu 50 t dł. 12 m (komplet)	Mosty holowane za czołgiem (szt.)	Wyrzutnie lotu wybuchowego (szt.)
	TM-53	PMD-6	Płomieni-50 ^{ci} (szt.)					
1 kcz	100	—	10	0,1	60	—	—	2
2 kcz	100	—	10	0,1	70	—	—	2
3 kcz	100	—	10	0,1	70	—	—	2
4 kcz	100	—	10	0,1	80	—	—	2
5 kcz	100	—	10	0,1	75	—	—	75
OInż	1500	—	—	1,0	300	—	1	5
OZOR	—	300	—	0,3	50	2	1	1
Tęły pcz	3000	1500	100	1,5	600	—	—	3

Stan ukończenia: ludzi — 95%, sprzętu — 100%.

III.

- 1) 15 pcz, wykonując otrzymane zadanie, w nocy z 11 na 12.5 sforsował Kanał ELBLĄSKI, a następnie ścigał rozbite pododdziały nieprzyjaciela. Przydzielone pułkowi mosty do holowania przez czołgi zostały uszkodzone w czasie przeprawy pododdziałów 15 pcz i zostały na Kanale ELBLĄSKIM. Do przeprawy zostały wykorzystane również elementy mostów towarzyszących. W związku z przewidywanym forsowaniem przez 15 pcz rz. WISŁA, na rubieży Kanału ELBLĄSKIEGO pułk otrzymał dodatkowo pl PTG z kpd 15 bsap.
- 2) Do godziny 3.00 12.5 szef saperów 15 pcz otrzymał następujące dane:
 - z meldunków dowódców kompanii czołgów wiadomo, że kompanie w dotychczasowych działaniach zużyły wszystkie posiadane ładunki wydłużone;
 - IPR nr 1 działający na kierunku 5 kcz zameldował, że w m. GNIEW (6856) czynny jest prom na rz. WISŁA o wyporności około 120—150 t. Istnieje duża możliwość uchwycenia tego promu, ponieważ nie jest on strzeżony przez regularne pododdziały wojskowe. Po niewielkich udoskonaleniach promem tym można będzie przeprawiać jednorazowo trzy czołgi.
 - IPR nr 2, działając w składzie SPR 15 pcz, stwierdził na podejściach do MALBORKA zniszczone mosty, zaminowane drogi oraz niewielkie pododdziały nieprzyjaciela.
 - OZR po naprawie uszkodzonego mostu w rejonie m. STR. TARG (7878) znajduje się w marszu; czołem dochodzi do PGR KLECEWO (7876). W dotychczasowych działaniach OZR stracił 4 żołnierzy oraz ma uszkodzony 1 samochód ciężarowo-terenowy;
 - OInż znajduje się w marszu za sztabem 15 pcz.

Wiadomości dodatkowe:

- Szef saperów 15 pcz nie posiada łączności z szefem saperów dywizji.
- W dotychczasowych działaniach nieprzyjaciel w walkach o utrzymanie zajmowanych rubieży obrony szeroko stosował minowanie „nękające“ w celu powstrzymania nacierających pododdziałów 15 DZ. Stwierdzono stosowanie przez nieprzyjaciela min przeciwpancernych i przeciwpiechotnych typu DM-11.

Praca do wykonania:

W roli szefa saperów ocenić położenie oraz zaproponować sposób użycia sił i środków inżynierskich.

SYTUACJA TYŁOWA 15 pcz

I.

1. Położenie pododdziałów bojowych i tyłów 15 pcz oraz wiadomości o nieprzyjacielu — patrz mapa — zał. nr 1. PPG na skutek uszkodzenia mostu na rzece DZIERZGÓW (7694) zatrzymał się w lesie (7494), gdzie został zaatakowany przez silne grupy dywersyjno-rozpoznawcze nieprzyjaciela. Cały stan osobowy KSD i kompanii transportowej pułku bierze udział w walce z dywersantami. Kwatermistrz 15 pcz ocenia, że atak ten zostanie odparty posiadanymi siłami i PPG wyjdzie z tego rejonu około godz. 5.00 12.5.
O godz. 2.45 12.5 trzy samoloty nieprzyjaciela bombardowały kolumnę PPG. Straty nie zostały jeszcze ustalone.
Od godz. 22.00 11.5 kwatermistrz 15 pcz nie posiada łączności z KSD 15 DZ.
2. Według informacji otrzymanych ze sztabu pułku o godz. 8.00 12.5 oraz danych szefów zaopatrzenia w pododdziałach i tyłach pułku znajdują się następujące zapasy MPS i amunicji czołgowej:
 - w 5 kcz — około 0,5 jn oleju napędowego i 0,7 jo amunicji czołgowej; oprócz tego przy kompanii znajdują się dwa samochody z amunicją czołgową, dwie cysterny z olejem napędowym oraz jeden samochód sanitarny;
 - w pozostałych kompaniach czołgów 15 pcz znajduje się: po 0,2 jn oleju napędowego, 0,3 jo amunicji czołgowej i 0,6 benzyny samochodowej;
 - w PPG znajduje się 8 samochodów amunicji czołgowej i około 0,4 jn oleju napędowego.
3. Kompania medyczna pułku w wyniku napadu powietrznego nieprzyjaciela została zatrzymana w lesie (7684), gdzie porządkuje się i około godz. 4.00 będzie gotowa do rozwinięcia PPM. W rejonie lasu (7482) znajduje się około 25 rannych z 3 i 4 kcz wymagających ewakuacji do DPM. W 1 kcz jest 12 rannych. W 1,3 i 5 kcz znajduje się po jednym samochodzie sanitarnym.

II.

Z informacji uzyskanych około godz. 2.00 12.5 od szefa sztabu 15 pcz kwatermistrzowi pułku wiadomo, że pułk otrzyma zadanie na dzień 12.5 od zastępcy dowódcy dywizji, który znajduje się w drodze do sztabu 15 pcz oraz, że razem z zastępcą dowódcy dywizji przybędzie na SD pułku zastępca kwatermistrza 15 DZ.

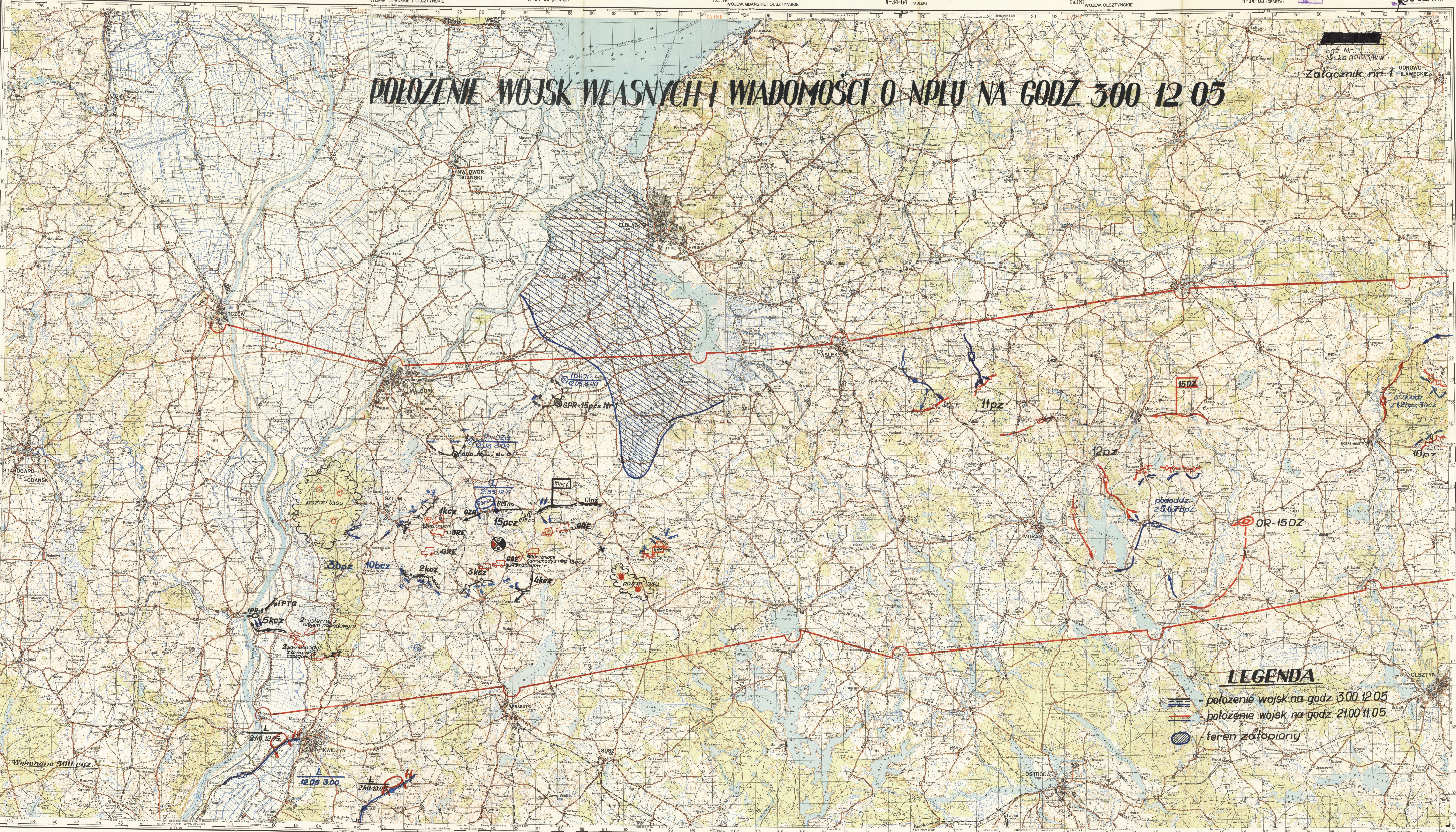
III.

Praca do wykonania:

W roli kwatermistrza 15 pcz ocenić położenie i przygotować się do zameldowania dowódcy 15 pcz swoich propozycji co do materiałowego i medycznego zabezpieczenia oraz organizacji tyłów w czasie wykonywania przez pułk zadania bojowego.

POŁOŻENIE WOJSK WŁASNYCH I WIADOMOŚCI O NPLU NA GODZ 300 12 05

Załącznik nr 1

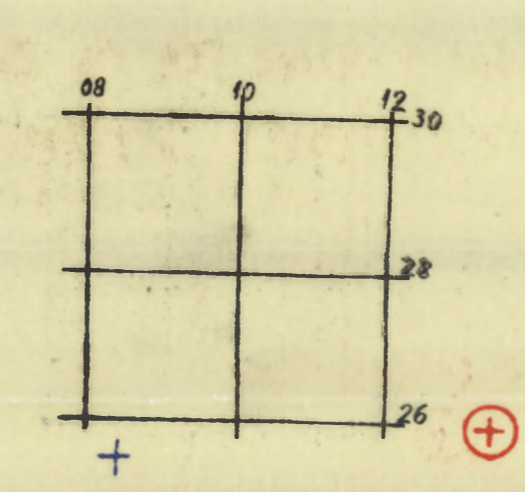
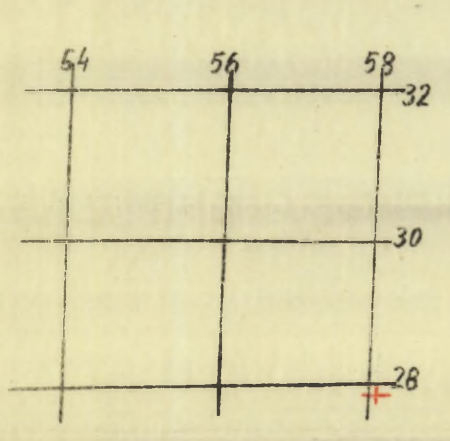
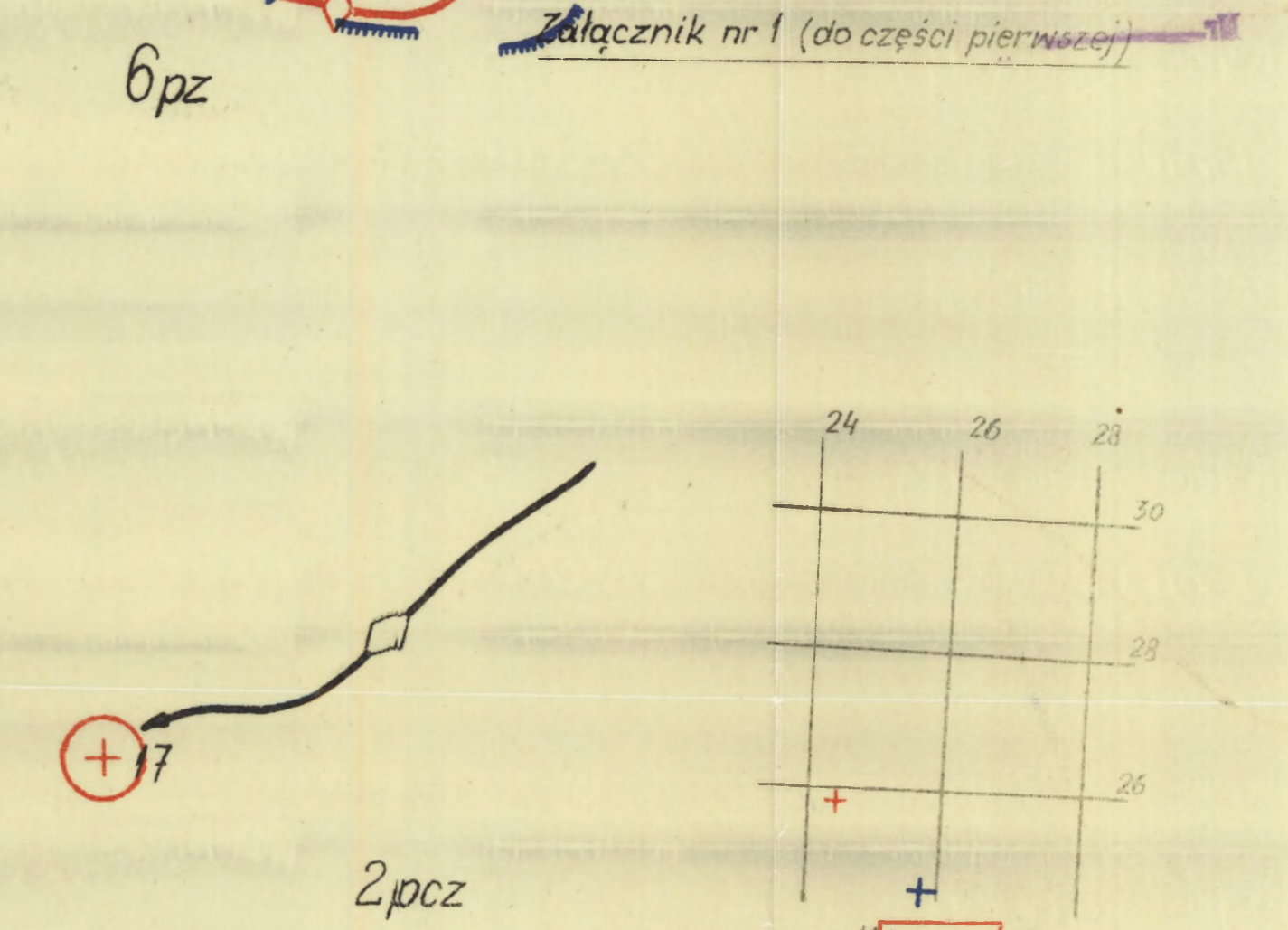
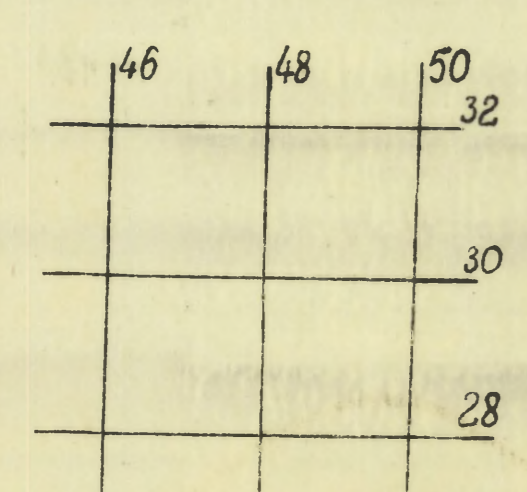
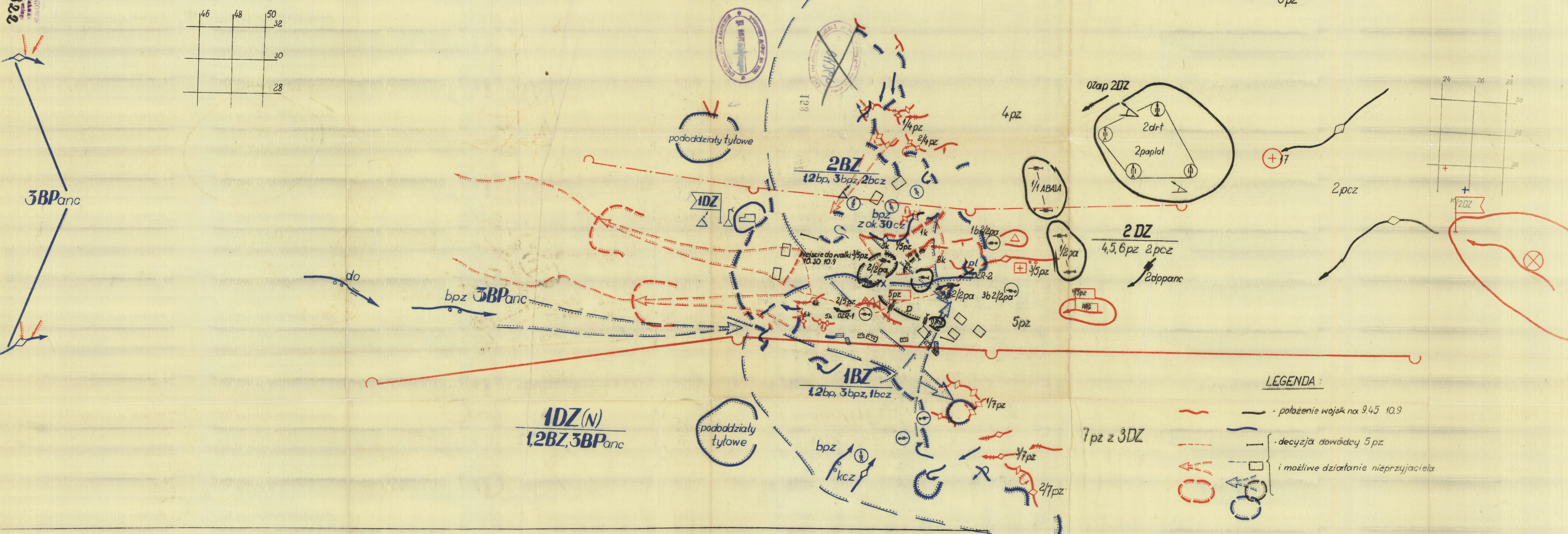
LEGENDA

- - położenie wojsk na godz. 3.00 12.05
- - położenie wojsk na godz. 21.00 11.05
- - teren zatopiony

DECYZJA DOWÓDCY 5pz Z POŁOŻENIA NA 9.45 10.9

(proponowane rozwiązanie)

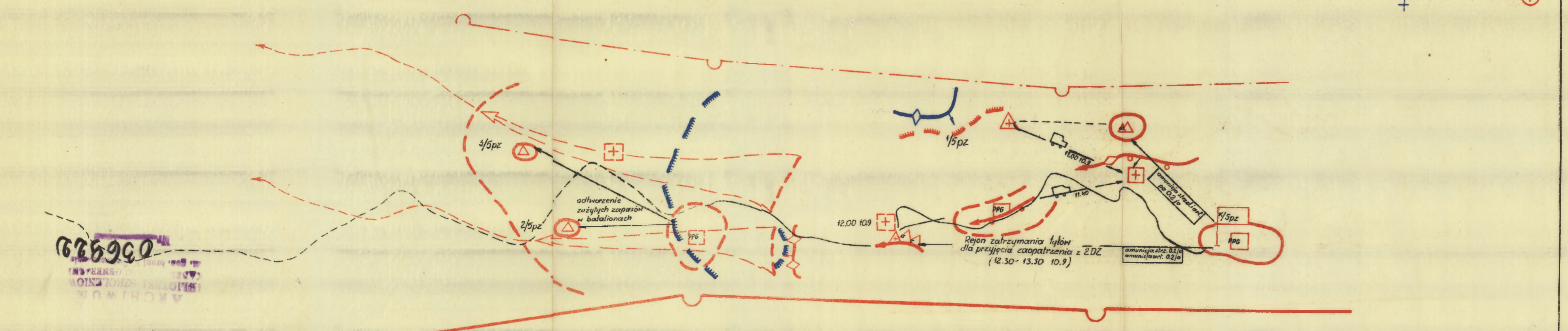
Mapa 1:100 000

PLAN - KONCEPCJA ZABEZPIECZENIA MATERIALOWO-MEDYCZNEGO 5pz

Mapa 1: 100 000

Załącznik nr 2 (do części pierwszej)

026990